

Prima instanță: Judecătoria Hâncești, sediul Central (jud. N. Berbec)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, L. Popova, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Valeriu Doagă

Judecători:

Nina Vascan, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Munteanu Elena, prin intermediul avocatului Șoronga Gabriela,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Constantinescu Lilia împotriva lui Munteanu Petru, Munteanu Elena, Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” or. Hâncești cu privire la repararea prejudiciului material, moral și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Constantinescu Lilia și casată hotărârea Judecătoriei Hâncești din 23 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 11 noiembrie 2014, Constantinescu Lilia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Munteanu Petru, Munteanu Elena, Liceul Teoretic „Mihail Eminescu” or. Hâncești privind repararea prejudiciului material, moral și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 03 aprilie 2014 în clasă la xxxxx or. Hâncești, în timpul repaosului, după lecția a 3-a, xxxxx pe neașteptate l-a împins din partea dreaptă a corpului pe fiul său xxxxx, în rezultatul căreia ultimul s-a lovit cu capul de peretele din spatele clasei. Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 216 din 10 aprilie 2014, la xxxxx a fost depistată traumă xxxxx manifestată prin fractura osului parietal pe stânga, hematom epidural parieto-occipital pe stânga, contuzie cerebrală, leziuni ce prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave.

Relevă că acest fapt se confirmă și prin ordonanța Procuraturii Hâncești din 11 septembrie 2014, care a examinat cazul în ordine art. 274 Cod de Procedură Penală și a constatat faptul existenței vinovăției în cauzarea de vătămare gravă a integrității corporale cauzată din prudență, însă xxxxx neavând vârsta de 16 ani nu a fost atras a răspundere penală.

Afirmă reclamanta că pentru tratarea leziunilor corporale a fost nevoie de intervenție chirurgicală, fapt ce a generat cheltuieli materiale, suferințe fizice și psihice atât din partea fiului minor cât și din partea părinților.

Consideră că acțiunile minorului xxxxxx, care este fiul lui Munteanu Petru și Elena, sunt în legătură cauzală directă, iar potrivit art. 1407 Cod Civil, în cazul în care minorul între 14 și 18 ani nu are bunuri sau venituri suficiente pentru repararea prejudiciului cauzat, acesta trebuie reparat, integral sau în partea nereparată, de către părinți (adoptatori) sau curator dacă nu demonstrează că prejudiciul s-a produs nu din vina lor.

În urma concretizării cerințelor solicită reclamanta încasarea din contul pârâților Munteanu Petru și Munteanu Elena a prejudiciului material în mărime de 5 937, 27 lei, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Hâncești din 18 septembrie 2015 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Constantinescu Lilia.

S-a încasat în mod solidar de la Munteanu Petru și Munteanu Elena în beneficiul Liliesi Constantinescu, prejudiciul material în sumă de 2 288, 29 lei, prejudiciul moral în sumă de 2 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3 000 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei. În rest, cererea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016 a fost admis apelul declarat de Munteanu Elena, Munteanu Petru și casată hotărârea Judecătoriei Hâncești din 18 septembrie 2015, cauza fiind transmisă pentru rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 23 ianuarie 2017 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Constantinescu Lilia ca fiind depusă împotriva unui pârât necorespunzător.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de către Constantinescu Lilia, casată hotărârea Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 23 ianuarie 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Constantinescu Lilia a fost admisă parțial.

S-a încasat în mod solidar de la Munteanu Petru și Munteanu Elena în beneficiul Liliesi Constantinescu prejudiciul material în sumă de 2 288 lei, prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei, cheltuielile de judecată în mărime de 3 500 lei și taxa de stat în

contul statului în mărime de 262, 50 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La data de 10 noiembrie 2017 Munteanu Elena, prin intermediul avocatului Șoronga Gabriela a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea cererii de recurs a indicat că copia deciziei instanței de apel a recepționat-o din cancelaria Judecătoriei Hâncești, sediul Central la data de 12 octombrie 2017.

Consideră că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 1407 Cod Civil, nu a aplicat în speță prevederile art. 1407 alin.(3) Cod Civil, potrivit căruia obligația părinților de a repara prejudiciul cauzat de un minor între 14 și 18 ani încetează în cazul în care autorul prejudiciului a atins majoratul.

Susține că instanța ierarhic inferioară a apreciat eronat probele, ilegalitate care a încălcat dreptul la un proces echitabil al recurenteii.

Totodată, explică că instanța de judecată a încasat de la Munteanu Petru și Munteanu Elena o sumă de bani pe care ei conform legii nu sunt obligați să o achite, deoarece fiul lor este major și poartă responsabilitate personală pentru pagubele produse prin prisma art. 1407 alin.(1) Cod Civil.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 20 iulie 2017 (f.d.7, Vol. II), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe, recursul declarat la data de 10 noiembrie 2017, se consideră depus în termen.

La data de 01 decembrie 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată pentru cunoștință copia recursului cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 29 decembrie 2017 și ulterior, la data de 04 ianuarie 2018 Constantinescu Lilia a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Munteanu Elena, prin intermediul avocatului Șoronga Gabriela, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de Procedură Civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși

natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de Procedură Civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Munteanu Elena, prin intermediul avocatului Șoronga Gabriela nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Munteanu Elena, prin intermediul avocatului Șoronga Gabriela, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Valeriu Doagă

Judecători

Nina Vascan

Nicolae Craiu